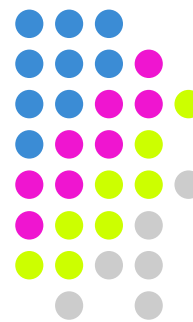

Nieuwsbrief

Children's Care Oekraïne

November 2016 – Jaargang 4 nr. 5

Hallo allemaal,

De houtkachel staat aan en ik zit ernaast met een heerlijk kopje thee. Het wordt al weer koud, de bomen worden langzaam kaal en het is erg vroeg donker. De winter staat voor de deur en ja, ik heb de eerste sneeuw al gezien in de bergen. Ik vraag me af hoe koud het zal worden dit jaar en of iedereen er klaar voor is.

De laatste dagen mocht ik samen met een paar Nederlandse meiden voedselpakketten uitdelen aan een aantal gezinnen en dan kom je toch weer veel schrijnende dingen tegen. Zo kwamen we bij een oud vrouwtje in een flatgebouw aan de rand van Beregowo. We hoorden dat buurtbewoners (rijkere mensen) het gebouw in brand hadden gestoken omdat ze het uit het straatbeeld weg wilden hebben. Er zitten nauwelijks ramen in en op veel plekken is het zwart geblakerd door de brand. Buiten spelen veel kinderen. Binnen komen we bij een deur, iemand heeft geprobeerd om er met een mooi kanten gordijntje aan de bovenkant van de deur nog iets van te maken. Een klein vrouwtje doet de deur open, ze kan nauwelijks lopen. We komen in een kleine ruimte met een bed, tafeltje, kast en een geïmproviseerd keukentje. Stromend water is er niet. Ze is enorm dankbaar voor het pakket wat we komen brengen en van alle emotie valt ze bijna om. Ze vertelt over de brand en dat ze via haar raam naar buiten is geklommen. Ook in haar kamertjes zie je de zwart geblakerde muren en plafonds.

Het zet me aan het denken; hoe zal het de komende winter met haar gaan? Maar ook met alle andere mensen in deze flat en deze omgeving. Veel mensen hebben moeite om rond te komen en weinig geld voor water, elektriciteit, gas en laat staan eten.

Richard:

In mijn vorige nieuwsbrief heb ik jullie al verteld over Richard, een gehandicapt jongetje. Samen met een aantal vrienden vanuit het ziekenhuis hebben we voor elkaar gekregen dat hij thuis bij zijn familie kan zijn. Richard is nog steeds thuis en daar ben ik heel dankbaar voor, maar dit gaat niet zomaar. Moeder vindt het nog erg lastig en Richard is ook vaak ziekelijk. Daarnaast is er nog van alles voorgevallen; moeder werd uit huis gezet, ze mocht daar opeens niet meer wonen als ze haar schulden niet afbetaalde. Daar stond ze dan met acht kinderen. En tegelijkertijd vroegen wij ons af wat hier allemaal van waar was. Wie probeert er rijk te worden over de rug van Richards moeder?

Het begon het met een elektriciteitsrekening van 2000 Griven, daarna kwam een rekening voor het huis van 8000 Griven (1 euro is 28 Griven). Naast deze rekeningen betaalden wij al de medicijnen en eten voor het gezin en een warme jas en schoenen voor moeder. Uiteindelijk hebben we besloten om de rekening voor het huis niet te betalen omdat we de boel niet vertrouwden. Dat was een enorm lastige keus. Want het is koud buiten en waar zouden ze dan moeten wonen met zoveel kinderen? Dit doet erg veel met je want je wilt zo graag helpen! Maar het voelde gewoon niet goed om deze rekening te betalen, zeker niet omdat je weet dat ze dan vaker dingen gaan bedenken om geld te krijgen. Op dit moment hebben we alleen even contact met haar via de telefoon of als ze bij ons in het ziekenhuis komt. Voor haar eigen bestwil gaan we even niet naar het kamp. Gelukkig mag ze nu weer in haar huisje wonen. Hoe dit verhaal nu precies in elkaar zit, weten we nog steeds niet. Maar wat we wel zeker weten, is dat mensen op deze manier proberen om aan geld te komen.

Bidden & Danken

Danken:

Voor de nieuwe collega die gaat komen.
Dat Richard nog steeds thuis is.
Dat God hoop is en dat Hij ons helpt.
Voor het geld wat we krijgen zodat we producten kunnen uitdelen.

Bidden:

Voor kennis, zodat het personeel en doctors beter voor de kinderen kunnen zorgen.
Voor Svetlana, dat God mag laten zien wat Zijn plan is met dit kleine meisje.
Voor de moeder van Richard.
Voor ons, zodat we de juiste beslissingen kunnen nemen bij het helpen van mensen.

Jorien vindt het leuk om post uit Nederland te krijgen.

Ukraine 90202
Zakarpatskaja oblast
Beregowo/Beregszasz
Arany Janos 124

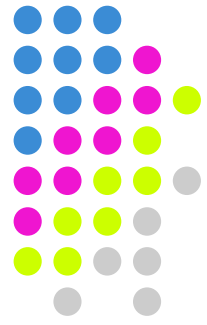

Nieuwsbrief

Children's Care Oekraïne

November 2016 – Jaargang 4 nr. 5

In het ziekenhuis:

De verbouwing van één van de kamers in het ziekenhuis is klaar en we genieten er enorm van. Het is zo heerlijk opgefrist en alles is, voor zo lang het duurt, schoon. Begin oktober hebben we de kinderen naar de nieuwe kamer verplaatst waar ze nu heerlijk kunnen spelen en slapen.

Op één van de muren staat een grote regenboog, als ik daar naar kijk, denk ik aan hoop. Langzaam, stapje voor stapje gaan we vooruit en merken we verandering in het ziekenhuis. Daar ben ik zo dankbaar voor.

Op dit moment hebben we tien kinderen in het ziekenhuis, vier van hen zijn 'mijn' kinderen, voor hen mag ik wat extra zorgen.

Ocsana, een klein meisje van 3 maanden oud, ze heeft enorm mooie blauwe ogen en bruine haartjes. Ze slaapt nog veel en kan gewoon heerlijk bij je liggen.

David, 4 maanden oud, een mooi donker kindje met grote donkerbruine ogen. De laatste week begint hij te lachen en is hij heerlijk aan het rondkijken. Hij wil erg graag op schoot zitten, als dit even niet kan, laat hij zich zeker wel horen.

Mozes, nu al weer 7 maanden oud, is een erg klein mannetje. We vragen ons af of hij niet een aandoening heeft, maar daar bestaat niet echt duidelijkheid over. Hij begint wel lekker te babbelen en met het speelgoed te spelen wat in zijn bed hangt of boven hem in de box.

Svetlana is een meisje van 14 maanden en is erg ziek. Ze heeft een tumor in haar hoofd en een vernauwing in haar luchtwegen waardoor ze erg slecht kan ademen. Daardoor heeft ze ook veel moeite met eten en drinken. Ze weegt nog maar 3,5 kilo en ze kan helemaal niks. Het is erg schrijnend om dit te zien. Ik wil zo graag dat we iets voor haar kunnen doen maar er is gewoon geen kennis en goede zorg voor dit kindje.

Ik ben al vaak boos geweest op deze situatie. Dan hield ik haar in mijn armen of stond naast haar bedje en vroeg ik God of Hij haar thuis wilde halen. Vaak gaat het erg slecht met haar, maar het kan ook opeens weer goed gaan. Het voelt zo machteloos om niks anders te kunnen doen dan alleen maar liefde en aandacht geven. Toch merk ik dat die liefde en aandacht haar rustiger maken, daar ben ik erg blij om.

Over twee weken krijgen we weer een nieuwe Nederlandse collega in het ziekenhuis, hier kijken we erg naar uit.

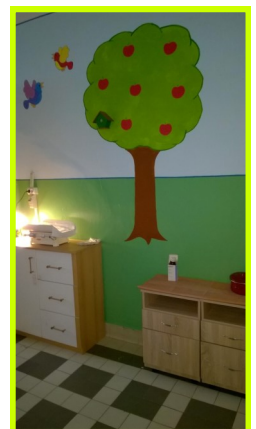
Groetjes van Jorien

Van de ThuisFrontCommissie

Wij zijn heel erg blij dat de ZWO-groep (Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelingssamenwerking) van de Protestantse Gemeente Varsseveld het werk van Jorien als hun jaarproject hebben gekozen. Dit betekent dat er een heel jaar lang op allerlei manieren geld ingezameld gaat worden voor Children's Care Oekraïne. De Christelijke Jongeren Vereniging verkoopt koffie, thee en cake in de Grote kerk tijdens de kerstmarkt op 11 december, hier zullen ook mensen van de TFC aanwezig zijn om informatie te geven. Ook op Oudejaarsmiddag zal de TFC met een informatiestand in de Grote kerk staan.

jorienderuiter@hotmail.com
www.jorien-oekraïne.nl
IBAN – NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd
o.v.v. Children's Care Oekraïne

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).